

52. Święto mojego zbawienia

Do wyboru, do koloru...

Świat proponuje człowiekowi wiele dóbr. Na każdym kroku zachęceni jesteśmy do kupowania wielu przedmiotów, bez których – jak twierdzą producenci – nie można wygodnie żyć; bez których współczesny człowiek nie osiągnie szczęścia, uznania otoczenia... Ludzie, z którymi się spotykamy, także mają dla nas wiele propozycji. Obiecują nam swoją pomoc, życzliwość, przyjaźń, miłość... Można przebierać, wybierać, brać, odrzucać... Ale czy obietnica jest szczerą? Czy osoba jest wiarygodna? Skąd mieć pewność, że wybór jest trafny? Co wybrać, aby osiągnąć szczęście?

Chrystus „umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” Gal 2, 20



W CZORAJ

DZISIAJ

Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę!».

Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pić. będziecie, na moją pamiątkę!». Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie. I Kor 11, 23-26



Ostatnia Wieczerza

„Panie, nasz Boże, daj nam godnie uczestniczyć w świętych obrzędach; ilekroć bowiem sprawujemy pamiątkę ofiary Chrystusa, spełnia się dzieło naszego odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego”.

Modlitwa nad darami*



„Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy posileni na doczesnej uczcie Twojego Syna, zasłużyli na pełne uczestnictwo w uczcie niebieskiej. Przez Chrystusa, Pana naszego”.

Modlitwa po Komunii*

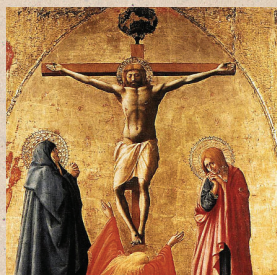
* Mszal z czytaniem, opr. ks. T. Loska SJ, Katowice 1987, s. 215 i 216-217.

Jezus Chrystus daje nam siebie jako Pokarm na życie wieczne.

Było już okółko godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mojego. Po tych słowach wyzionął ducha. Łk 23, 44-46

A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają (...). Hbr 5, 9

Masaccio,
Ukrzyżowanie



Jezus Chrystus oddaje za nas swoje życie, aby wyzwolić nas od grzechu.

„Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata. Pójdźmy z pokłonem. Wielbimy Krzyż Twój, Panie Jezu, wysławiamy Twoje święte zmartwychwstanie, bo przez drzewo Krzyża przyszła radość dla całego świata.

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi; niech nam ukazuje pogodne oblicze”.

Antyfony*



* Mszal z czytaniem, dz. cyt., s. 237-238.

ZASTANÓW SIĘ
Jednością
jest Ofiara Krzyża i Mszy Świętej.
Jak uczestniczysz w liturgii
Mszy Świętej: jakie są twoje myśli,
twoje serce?



W CZORAJ

D Z I S I A J

139

Po swojej śmierci Jezus Chrystus poszedł ogłosić zbawienie nawet duchom zamkniętym w więzieniu (...). 1 P 3, 19

„Jezus doświadczył śmierci jak wszyscy ludzie i Jego dusza dołączyła do nich w krainie umarłych. Jezus zstąpił tam jednak jako Zbawiciel, ogłaszając dobrą nowinę uwiezionym duchom” (KKK 632).

„Jezus nie zstąpił do piekieł, by wyzwolić potępionych, ani żeby zniszczyć piekło potępionych, ale by wyzwolić sprawiedliwych, którzy Go poprzedzili” (KKK 633).



Andrea Mantegna,
Zstąpienie Chrystusa
do Otchłani

Jezus Chrystus otwiera niebo i daje nam Królestwo Niebieskie przygotowane dla człowieka od założenia świata.

Co się stało? Wielka cisza spowiła ziemię; wielka na niej cisza i pustka. Cisza wielka, bo Król zasnął. Ziemia się przelękała i zamilkła, bo Bóg zasnął w ludzkim ciele, a wzbudził tych, którzy spali od wieków. Bóg umarł w ciele, a poruszył Otchłani. (...) Przeszedł więc do nich Pan, trzymając w ręku zwycięski oręż krzyża. (...) Oto teraz mówię tobie (...) i moją władzę rozkazuję wszystkim, którzy są w okowach: Wyjdźcie! A tym, którzy są w ciemnościach, powiadam: Niech zajaśnieje wam światło! (...) Dla ciebie Ja, Pan, przybrałem postać sługi. Dla ciebie Ja, który jestem ponad niebiosami, przyszedłem na ziemię i zstąpiłem w jej głębiny. Dla ciebie, człowieka, stałem się jako człowiek bezsilny, lecz wolny spośród umarłych. Dla ciebie, który porzuciłeś ogród rajski, Ja w ogrodzie oliwnym zostałem wydany Żydom i ukrzyżowany w ogrodzie. (...) Powstań, pójdźmy stąd! Niedługo szatan wywiódł cię z rajskiej ziemi, Ja zaś wprowadzę cię już nie do raju, lecz na tron niebiański”.

Starożytna homilia na Świętą i Wielką Sobotę, w: Liturgia godzin, t. 2, Poznań 1984, s. 386.



Hans Memling,
Zmartwychwstanie
(fragment tryptyku Pasja)

W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień zastały odsunięty od grobu. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w błyszczących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie”». Wtedy przypomniły sobie Jego słowa, wróciwszy od grobu, oznajmiły to wszystkim. Jedenastu i wszystkim pozostałym... Łk 24, 1-9

„Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemi, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał! (...) Tej właśnie nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. (...) Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę. O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi”.

Oredzie wielkanocne, w: Mszał z czytaniem, dz. cyt., s. 251-252.



Jezus Chrystus, zwycięzca grzechu i śmierci, przywraca nam łaskę Bożą, abyśmy wkroczyli w nowe życie.